

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/420

ze dne 13. března 2019,

kterým se mění rozhodnutí č. 1313/2013/EU o mechanismu civilní ochrany Unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 196 této smlouvy

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mechanismus civilní ochrany Unie (dále jen „mechanismus Unie“), který se řídí rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ⁽⁴⁾, posiluje spolupráci mezi Unií a členskými státy a usnadňuje koordinaci v oblasti civilní ochrany s cílem zlepšit odezvu Unie na přírodní a člověkem způsobené katastrofy.
- (2) Ačkoli mechanismus Unie uznává primární odpovědnost členských států za předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám i za připravenost a odezvu na ně, podporuje zároveň solidaritu mezi členskými státy v souladu s čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“).
- (3) K přírodním a člověkem způsobeným katastrofám může dojít kdekoli na světě a často bez varování. Tyto katastrofy, ať přírodní, nebo způsobené člověkem, jsou stále častější, extrémnější a komplexnější, jsou vystupňovány dopady změny klimatu a neznají státní hranice. Důsledky, které z katastrof vyplývají pro lidi, životní prostředí, sociální oblast a hospodářství, mohou mít nepředvídatelný rozsah.
- (4) Nedávné zkušenosti ukázaly, že jsou-li státy odkázány na dobrovolné nabídky vzájemné pomoci, koordinované a usnadněné mechanismem Unie není vždy zaručeno, že budou k dispozici dostatečné kapacity pro uspokojení základních potřeb osob postižených katastrofami, ani že se dostane náležitá ochrana životnímu prostředí a majetku. Platí to zejména v případech, kdy je několik členských států současně zasaženo přírodními nebo člověkem způsobenými katastrofami, ať již se jedná o katastrofy vyskytující se opakovaně, nebo o katastrofy nečekané, a kdy je kolektivní kapacita nedostatečná. K překonání všech těchto nedostatků a ke zvládnutí vznikajících rizik by mělo být využíváno zcela flexibilně všech unijních nástrojů, včetně podpory aktivní účasti občanské společnosti.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 18. října 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 361, 5.10.2018, s. 37.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. března 2019.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (5) Má zásadní význam, aby členské státy přijaly odpovídající opatření v oblasti prevence a připravenosti včetně zajištění dostupnosti dostatečného množství kapacit pro zvládnání katastrof, zejména lesních požárů. Vzhledem k tomu, že Unie v uplynulých letech čelila zvláště intenzivním a rozsáhlým lesním požárům, při nichž vyšly najevo značné operační nedostatky v několika členských státech i v rámci evropské kapacity pro odezvu na mimořádné události, zřízené ve formě dobrovolného souboru předem vyčleněných kapacit členských států pro odezvu podle rozhodnutí č. 1313/2013/EU, měla by být přijata rovněž dodatečná opatření na úrovni Unie. Prevence lesních požárů je rovněž velmi důležitá v rámci globálního závazku ke snížení emisí CO₂.
- (6) Prevence má klíčový význam pro ochranu před přírodními i člověkem způsobenými katastrofami a vyžaduje další opatření. Za tímto účelem by členské státy měly Komisi pravidelně poskytovat souhrny svých posouzení rizik a posouzení schopnosti zvládnání rizik, přičemž by se měly zaměřit na klíčová rizika. Dále by členské státy měly sdílet informace o opatřeních v oblasti prevence a připravenosti, zejména o opatřeních potřebných k řešení klíčových rizik s přeshraničním dopadem a případně o opatřeních k řešení rizik s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem.
- (7) Komise by společně se členskými státy měla podrobněji rozpracovat pokyny usnadňující sdílení informací o zvládnání rizik katastrof. Tyto pokyny by měly napomoci prosazování srovnatelnosti těchto informací, zejména v případech, kdy různé členské státy čelí obdobným rizikům nebo přeshraničním rizikům.
- (8) Pro účely prevence a zvládnání rizik katastrof je nutné navrhnout a provést opatření ke zvládnání rizik, která zahrnují koordinaci široké škály aktérů. Při přípravě posouzení rizik a opatření k jejich zvládnání je důležité zohlednit současnou proměnlivost klimatu a předpokládaný vývoj změny klimatu. Klíčovou složkou posilování preventivních opatření a kapacity pro odezvu je příprava map rizik. Mimořádně důležitá jsou opatření ke snížení zranitelnosti obyvatelstva a opatření týkající se hospodářských činností, včetně kritické infrastruktury, dobrých životních podmínek zvířat, planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, jakož i environmentálních a kulturních zdrojů, jako je biologická rozmanitost, lesní ekosystémové služby a vodní zdroje.
- (9) V zájmu zlepšení plánování prevence a připravenosti a koordinace mezi členskými státy by Komise měla mít možnost zavést ve spolupráci s členskými státy zvláštní konzultační mechanismy. Komisi by rovněž mělo být umožněno vyžádat si informace o opatřeních v oblasti prevence a připravenosti týkajících se specifických rizik, jestliže některý z členských států žádá o pomoc opakovaně. Komise by tyto informace měla posoudit za účelem maximalizace celkové podpory Unie poskytované při zvládnání rizik katastrof a za účelem zvýšení úrovně prevence a připravenosti v členských státech. Měla by se snížit administrativní zátěž a mělo by být posíleno propojení s ostatními klíčovými politikami a nástroji Unie, zejména se strukturálními a investičními fondy, jak se uvádí v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽⁵⁾.
- (10) Stále větší riziko představují pro občany Unie povodně. Pro účely posílení opatření týkajících se prevence a připravenosti v oblasti civilní ochrany a snížení zranitelnosti jejich obyvatelstva v souvislosti s rizikem povodní je nezbytné, aby členské státy při provádění posouzení rizik podle tohoto rozhodnutí plně využívaly mimo jiné vyhodnocení rizik prováděných podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ⁽⁶⁾ k tomu, aby určily, zda jsou jejich vodní toky a pobřeží ohroženy povodněmi, a aby přijaly odpovídající a koordinovaná opatření ke snížení těchto rizik.
- (11) Je zapotřebí posílit kolektivní schopnost přípravy a odezvy na katastrofy, a to zejména prostřednictvím vzájemné podpory v Evropě. Za účelem zohlednění nového právního rámce podle tohoto rozhodnutí by mělo být označení „evropská kapacita pro odezvu na mimořádné události“ nebo „dobrovolný soubor“ změněno na „Evropský soubor civilní ochrany“.
- (12) Posílení Evropského souboru civilní ochrany vyžaduje výraznější financování ze strany Unie, pokud jde o přizpůsobení a opravu kapacit, jakož i provozní náklady.
- (13) Kromě posílení celkových stávajících kapacit by měly být zřízeny i kapacity rescEU s cílem použít je jako krajní možnost odezvy v kritických situacích, kdy stávající kapacity na vnitrostátní úrovni a stávající kapacity předem vyčleněné členskými státy pro Evropský soubor civilní ochrany nemohou za daných okolností zajistit účinnou odezvu na různé druhy katastrof.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládnání povodňových rizik (Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 27).

- (14) Významnou úlohu při prevenci a zvládnání katastrof hrají regionální a místní orgány a v zájmu minimalizace překrývání činnosti a podpory interoperability je třeba, aby jejich kapacity pro odezvu byly náležitě zapojeny do veškeré koordinace a nasazení podle tohoto rozhodnutí, a to v souladu s institucionálními a právními rámci členských států. Tyto orgány mohou hrát důležitou úlohu při prevenci a jsou rovněž prvním subjektem, který bezprostředně po katastrofě reaguje, a to s využitím kapacit svých dobrovolníků. Je proto zapotřebí, aby na místní, regionální i přeshraniční úrovni fungovala trvalá spolupráce s cílem vytvořit společné systémy varování pro rychlý zásah ještě před mobilizací kapacit rescEU a rovněž organizovat pravidelné osvětové kampaně týkající se počátečních opatření pro odezvu.
- (15) Kapacity rescEU by měly být svou povahou i nadále flexibilní a schopné změny, aby mohly reagovat na nový vývoj a budoucích výzev, jako jsou důsledky změny klimatu.
- (16) Vzhledem k tomu, že zjištěná rizika, celkové kapacity i nedostatky se průběžně mění, je při zřizování kapacit rescEU nezbytná flexibilita. Komisi by proto měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, které vymezují kapacity rescEU, a to s ohledem na zjištěná rizika, celkové kapacity a nedostatky.
- (17) K zajištění fungování kapacit rescEU by měly být zpřístupněny dodatečné finanční prostředky na financování opatření v rámci mechanismu Unie.
- (18) Unie by měla mít možnost podpořit členské státy prostřednictvím spolufinancování rozvoje kapacit rescEU, včetně jejich pronájmu, leasingu nebo pořízení. To by podstatným způsobem zvýšilo účinnost mechanismu Unie, neboť by se zajistila dostupnost kapacit v případech, kdy by jinak nebyla účinná odezva na katastrofy zaručena, zejména pokud jde o katastrofy s širokým spektrem dopadů na velký počet členských států. Společné pořizování kapacit by mělo umožnit úspory z rozsahu i lepší koordinaci odezev na katastrofy.
- (19) Částka finanční pomoci Unie na rozvoj kapacit rescEU by měla být stanovena s ohledem na seznam kategorií způsobilých nákladů uvedený v tomto rozhodnutí. Plná finanční pomoc Unie by měla být poskytnuta pro kapacity, kterých je zapotřebí k odezvě na rizika s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, která mohou mít značné přeshraniční dopady a u nichž bylo na základě analýzy nedostatků v kapacitách provedené vnitrostátními orgány civilní ochrany a Komisí zjištěno, že úroveň připravenosti v Unii není na odpovídající úrovni. S významnou úrovní spolufinancování je třeba počítat rovněž v případě kapacit s nejvyššími pořizovacími a následnými opakujícími se náklady, jako jsou například kapacity pro letecké hašení lesních požárů. V ročních pracovních programech by měla být stanovena přesná míra spolufinancování.
- (20) K zajištění rovnováhy mezi vnitrostátní odpovědností a solidaritou členských států by měla být část provozních nákladů na nasazení kapacit rescEU způsobila pro finanční pomoc Unie.
- (21) Členské státy či jejich občané by mohli být výrazně zasaženi katastrofami ve třetích zemích. Kapacity rescEU by měly být v takových situacích dostupné k nasazení i mimo Unii. Z důvodů vyplývajících ze solidarity mezi členskými státy by provozní náklady vzniklé v případě nasazení kapacit rescEU mimo Unii měly být financovány z rozpočtu Unie.
- (22) V zájmu zajištění koordinované a rychlé odezvy by měla rozhodnutí o nasazení a demobilizaci a veškerá rozhodnutí v případě kolidujících žádostí přijímat Komise v úzké koordinaci s žádajícím členským státem a členským státem, který příslušné kapacity rescEU vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu. Komise a členský stát, který vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu kapacity rescEU, by měly uzavřít operační smlouvy, v nichž se upřesní podmínky nasazení těchto kapacit.
- (23) Zásadními aspekty spolupráce v oblasti civilní ochrany jsou odborná příprava, výzkum a inovace. Ke zvýšení účelnosti a účinnosti odborné přípravy a výcviku v oblasti civilní ochrany, k podpoře inovací a dialogu a k posílení spolupráce mezi vnitrostátními orgány a službami civilní ochrany je zapotřebí vytvořit síť znalostí Unie v oblasti civilní ochrany. Tato síť by měla být založena na stávajících strukturách včetně středisek excelence, univerzit, výzkumných pracovníků a dalších odborníků, mladých odborníků z praxe a zkušených dobrovolníků působících v oblasti zvládnání mimořádných událostí. Je rovněž třeba posílit další spolupráci s mezinárodními organizacemi v oblasti odborné přípravy, výzkumu a inovací a v rámci možností ji rozšířit tak, aby se zapojily třetí země, zejména země sousední.
- (24) Pracovníci civilní ochrany zasvěcují své životy pomoci druhým a vynakládají čas a úsilí na pomoc potřebným. Unie by měla jejich odvahu a odhodlání věnované civilní ochraně Unie ocenit.

- (25) I když je s ohledem na trendy v oblasti katastrof, a to jak katastrof spojených s počasím, tak i těch, které souvisejí s vnitřní bezpečností, posílení civilní ochrany jednou z nejdůležitějších priorit pro celou Unii, současně má zásadní význam, aby byl zajištěn silný územní a komunitně řízený rozměr, protože škody způsobené katastrofou lze nejrychleji a neúčinněji omezit na základě opatření přijatých místní komunitou.
- (26) Je nezbytné zjednodušit a zefektivnit postupy v rámci mechanismu Unie a zvýšit jejich flexibilitu, aby byl zajištěn rychlý přístup členských států k pomoci a ke kapacitám potřebným k co nejrychlejší a co neúčinnější odezvě na přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy.
- (27) Za účelem maximalizace využití stávajících nástrojů financování a za účelem podpory členských států při poskytování pomoci, mimo jiné v odezvě na katastrofy mimo Unii, se financování poskytuje podle článků 21, 22 a 23 rozhodnutí č. 1313/2013/EU v souladu s čl. 191 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾. Financování činností zejména v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci by nicméně mělo zůstat jasně odděleno a mělo by být v souladu s cíli a právními požadavky příslušnými pro jednotlivé oblasti.
- (28) Je důležité zajistit, aby členské státy přijaly všechna potřebná opatření k účinnému předcházení přírodním i člověkem způsobeným katastrofám a ke zmírnění jejich účinků. Ustanovení tohoto rozhodnutí by měla posílit propojenost opatření týkajících se prevence, připravenosti a odezvy v rámci mechanismu Unie. Je také třeba zajistit soudržnost s dalšími relevantními právními předpisy Unie v oblasti prevence a zvládání rizik katastrof, včetně přeshraničních preventivních opatření a odezvy na hrozby, jako jsou závažné přeshraniční zdravotní hrozby, jak je stanoveno v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ⁽⁸⁾. Programy územní spolupráce v rámci politiky soudržnosti stanoví konkrétní opatření, která mají zohlednit odolnost vůči katastrofám, předcházení rizikům a jejich zvládání, přičemž je třeba vyvinout další úsilí k hlubší integraci a větší součinnosti. Všechna opatření by navíc měla být v souladu s mezinárodními závazky, jako jsou sendajský rámec pro snižování rizika katastrof na období 2015–2030, Pařížská dohoda v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu a Agenda OSN pro udržitelný rozvoj 2030, a aktivně přispívat k jejich plnění.
- (29) K zajištění komplexní a plynulé výměny informací o kapacitách a modulech, jež jsou členským státům k dispozici, je nezbytné, aby byly informace vkládané do společného komunikačního a informačního systému pro mimořádné události (dále jen „systém CECIS“) neustále aktualizovány. Pokud jde o informace poskytované prostřednictvím systému CECIS, je rovněž vhodné, aby členské státy v tomto systému registrovaly kapacity, které nejsou předem vyčleněny pro Evropský soubor civilní ochrany a které mají členské státy k dispozici pro účely jejich nasazení prostřednictvím mechanismu Unie.
- (30) Je rovněž důležité vytvářet součinnost a zlepšit doplňkovost a koordinaci mezi mechanismem Unie a dalšími nástroji Unie, mimo jiné těmi, které mohou přispět k nápravě nebo zmírnění škod způsobených katastrofami.
- (31) Za účelem změny kategorií způsobilých nákladů, které mají být používány při určování finanční pomoci Unie na rozvoj kapacit rescEU, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (32) K zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto rozhodnutí by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o: vymezení druhů a množství klíčových kapacit pro odezvu potřebných pro Evropský soubor civilní ochrany; vymezení kapacit rescEU, a to s ohledem na zjištěná rizika, celkové kapacity a nedostatky; vytvoření, řízení a údržbu kapacit rescEU; vytvoření a organizace sítě znalostí Unie v oblasti civilní ochrany;

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ze dne 22. října 2013 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 2119/98/ES (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

kategorie rizik s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, a odpovídající kapacity pro jejich zvládnutí; a kritéria a postupy týkající se uznání dlouhodobé angažovanosti a mimořádných přínosů k civilní ochraně Unie. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁰⁾.

- (33) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí, totiž posílení kolektivní schopnosti předcházet katastrofám a připravit se a reagovat na ně, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu nebo účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (34) K zajištění plynulého přechodu na úplné provedení kapacit rescEU by Komise měla mít možnost po přechodnou dobu poskytovat financování za účelem zajištění rychlé dostupnosti příslušných vnitrostátních kapacit. Komise a členské státy by měly usilovat o získání dodatečných kapacit, včetně vrtulníků pro boj s požáry, aby mohly reagovat na riziko lesních požárů již v létě 2019.
- (35) Rozhodnutí č. 1313/2013/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (36) Za účelem zajištění co nejrychlejšího uplatňování opatření stanovených v tomto rozhodnutí by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí č. 1313/2013/EU se mění takto

1) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) usnadnění rychlé a účinné odezvy v případě katastrof nebo jejich hrozby, mimo jiné přijetím opatření ke zmírnění bezprostředních následků těchto katastrof;“

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„e) zvýšení dostupnosti a využití vědeckých poznatků o katastrofách; a

f) posílení spolupráce a koordinace na přeshraniční úrovni a mezi členskými státy, které jsou vystaveny stejným druhům katastrof.“

b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) pokrok při provádění rámce pro předcházení katastrofám měřený počtem členských států, které poskytly Komisi informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. d);“

2) V článku 4 se doplňuje nový bod, který zní:

„12) „zúčastněným státem“ třetí země účastníci se mechanismu Unie v souladu čl. 28 odst. 1.“

3) V článku 5 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) přijímá opatření pro zlepšení znalostní základny, pokud jde o rizika katastrof, a pro větší usnadnění a podporu spolupráce a sdílení poznatků, výsledků vědeckého výzkumu a inovací, osvědčených postupů a informací, mimo jiné mezi členskými státy, které sdílí společná rizika;“

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

b) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) shromažďuje a rozesílá informace zpřístupněné členskými státy, organizuje výměnu zkušeností získaných při posuzování schopnosti zvládnání rizik a usnadňuje sdílení osvědčených postupů při plánování prevence a připravenosti, mimo jiné i prostřednictvím dobrovolných vzájemných hodnocení;“

c) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) upozorňuje na význam předcházení rizikům, podporuje členské státy při zvyšování povědomí, informování veřejnosti a vzdělávání a podporuje úsilí členských států při informování veřejnosti o systémech varování tím, že jim poskytuje pokyny ohledně těchto systémů, a to i na přeshraniční úrovni;“

4) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Zvládnání rizik

1. Za účelem prosazování účinného a soudržného přístupu k předcházení katastrofám a připravenosti na ně sdílením informací, které nejsou citlivé, a sice informací, jejichž poskytnutí není v rozporu s podstatnými bezpečnostními zájmy členských států, a prosazování osvědčených postupů v rámci mechanismu Unie, členské státy:

- a) dále rozvíjejí posouzení rizik na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- b) dále rozvíjejí posouzení schopnosti zvládnání rizik na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- c) dále rozvíjejí a zdokonalují plánování zvládnání rizik katastrof na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- d) zpřístupní Komisi souhrn relevantních prvků posouzení podle písm. a) a b), přičemž se zaměří na klíčová rizika. V případě klíčových rizik s přeshraničním dopadem a případně i rizik s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem členské státy uvedou prioritní opatření v oblasti prevence a připravenosti. Tento souhrn Komise poskytnou do 31. prosince 2020 a poté každé tři roky, jakož i v případě jakýchkoli významných změn;
- e) dobrovolně se účastní vzájemných hodnocení týkajících se posouzení schopnosti zvládnání rizik.

2. Komise může ve spolupráci s členskými státy rovněž zavést zvláštní konzultační mechanismy na podporu plánování prevence a připravenosti a jejich koordinace mezi členskými státy vystavenými podobným druhům katastrof, včetně přeshraničních rizik a rizik s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem zjištěných podle odst. 1 písm. d).

3. Komise společně s členskými státy do 22. prosince 2019 dále rozvine pokyny pro předkládání souhrnu podle odst. 1 písm. d).

4. V případě, že členský stát prostřednictvím mechanismu Unie opakovaně žádá o stejný druh pomoci v souvislosti s katastrofami téhož druhu, může Komise na základě zevrubné analýzy důvodů a okolností aktivace a s cílem podpořit dotyčný členský stát ve zvyšování úrovně prevence a připravenosti:

- a) požádat tento členský stát o poskytnutí dalších informací o konkrétních opatřeních v oblasti prevence a připravenosti, která se vztahují k riziku odpovídajícímu uvedenému druhu katastrofy; a
- b) ve vhodných případech na základě poskytnutých informací:
  - i) navrhnout, aby byl na místo vyslán tým odborníků s cílem poskytnout poradenství ohledně opatření v oblasti prevence a připravenosti, nebo
  - ii) vydat doporučení ke zvýšení úrovně prevence a připravenosti v dotyčném členském státě. Komise a dotyčný členský stát se vzájemně průběžně informují o veškerých opatřeních přijatých v návaznosti na tato doporučení.

V případě, že členský stát prostřednictvím mechanismu Unie požádá o stejný druh pomoci v souvislosti s katastrofami téhož druhu třikrát v průběhu tří po sobě následujících let, použijí se písmena a) a b), pokud se na základě zevrubné analýzy důvodů a okolností častých aktivací neukáže, že to není nezbytné.“

5) V článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise a členské státy spolupracují na zlepšování plánování operací odezvy na katastrofy, ať již přírodní či způsobené člověkem, v rámci mechanismu Unie, mimo jiné vytvářením scénářů odezvy na katastrofy na základě posouzení rizik uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a) a přehledu rizik uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. c), mapováním prostředků a vypracováváním plánů pro nasazení kapacit pro odezvu.“

6) Článek 11 se mění takto:

a) Název se nahrazuje tímto:

„Evropský soubor civilní ochrany“

b) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Zřizuje se Evropský soubor civilní ochrany. Sestává ze souboru dobrovolně předem vyčleněných kapacit členských států pro odezvu a zahrnuje moduly, další kapacity pro odezvu a různé kategorie odborníků.

1a. Pomoc poskytovaná členskými státy prostřednictvím Evropského souboru civilní ochrany doplňuje stávající kapacity žádajícího členského státu, aniž je dotčena primární odpovědnost členských států za prevenci katastrof a odezvu na ně na jejich území.

2. Komise na základě zjištěných rizik, celkových kapacit a nedostatků stanoví prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. f) druhy a množství klíčových kapacit pro odezvu potřebných pro Evropský soubor civilní ochrany (dále jen „cíle kapacity“).

Komise ve spolupráci s členskými státy sleduje pokrok při plnění cílů kapacity stanovených v prováděcích aktech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce a zjišťuje potenciálně významné nedostatky v kapacitě pro odezvu v rámci Evropského souboru civilní ochrany. Jsou-li takové nedostatky zjištěny, Komise posoudí, zda jsou nezbytné kapacity členským státům k dispozici mimo rámec Evropského souboru civilní ochrany. Komise vybízí členské státy k řešení významných nedostatků v kapacitách pro odezvu v rámci Evropského souboru civilní ochrany a může členské státy podporovat v souladu s článkem 20, čl. 21 odst. 1 bodem i) a čl. 21 odst. 2.“

7) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Kapacity rescEU

1. Zřizují se kapacity rescEU za účelem poskytování pomoci v kritických situacích, kdy celkové stávající kapacity na vnitrostátní úrovni a stávající kapacity předem vyčleněné členskými státy pro Evropský soubor civilní ochrany nemohou za daných okolností zajistit účinnou odezvu na různé druhy katastrof uvedené v čl. 1 odst. 2.

Za účelem zajištění účinné odezvy na katastrofy Komise a členské státy případně zajistí odpovídající zeměpisné rozložení kapacit rescEU.

2. Komise vymezí prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. g) kapacity, z nichž se mají kapacity rescEU skládat, přičemž zohlední zjištěná i nově vznikající rizika, celkové kapacity a nedostatky na úrovni Unie, zejména pokud jde o letecké hašení lesních požárů, chemické, biologické, radioaktivní a jaderné incidenty a rychlou zdravotnickou pomoc při mimořádných událostech. Tyto prováděcí akty musí být konzistentní s jinými příslušnými právními předpisy Unie. První z těchto prováděcích aktů se přijme do 22. června 2019.

3. Kapacity rescEU pořizují, pronajímají nebo pronajímají formou leasingu členské státy. Za tím účelem může Komise členským státům udělit přímé granty bez výzvy k podávání návrhů. V případě, že Komise pořizuje kapacity rescEU jménem členských států, použije se společné zadávací řízení. Finanční pomoc Unie je poskytována v souladu s rozpočtovými pravidly Unie.

Kapacity rescEU by měly být umístěny v členských státech, které je pořizují, pronajímají nebo pronajímají formou leasingu. V případě společného pořizování jsou kapacity rescEU umístěny v členském státě, jehož jménem jsou pořizovány.

4. Komise po konzultaci s členskými státy vymezí požadavky na kvalitu kapacit pro odezvu, které jsou součástí kapacit rescEU. Požadavky na kvalitu vycházejí ze zavedených mezinárodních norem, pokud tyto normy již existují.

5. Členský stát, který vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu kapacity rescEU zajistí registraci těchto kapacit v systému CECIS a dostupnost a možnost nasazení těchto kapacit pro účely operací v rámci mechanismu Unie.

Kapacity rescEU mohou být využívány pro vnitrostátní účely podle čl. 23 odst. 4a pouze v případě, že nejsou využívány nebo jich není zapotřebí pro operace v oblasti odezvy v rámci mechanismu Unie.

Kapacity rescEU jsou využívány v souladu s prováděcími akty přijatými podle čl. 32 odst. 1 písm. g) a s operačními smlouvami uzavřenými mezi Komisí a členským státem, který tyto kapacity vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu, v nichž jsou podrobněji uvedeny podmínky nasazení kapacit rescEU, včetně zúčastněného personálu.

6. Kapacity rescEU jsou k dispozici operacím v oblasti odezvy v rámci mechanismu Unie na základě žádosti o pomoc prostřednictvím střediska v souladu s článkem 15 nebo s čl. 16 odst. 1 až 9 a odst. 11, 12 a 13. Rozhodnutí o jejich nasazení a demobilizaci a veškerá rozhodnutí v případě kolidujících žádostí přijímá Komise v úzké koordinaci s žádajícím členským státem a členským státem, který příslušnou kapacitu vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu, a v souladu s operačními smlouvami podle odst. 5 třetího pododstavce tohoto článku.

Za řízení operací v oblasti odezvy odpovídá členský stát, na jehož území jsou kapacity rescEU nasazeny. Pokud jsou rescEU kapacity nasazeny mimo území Unie, odpovídají za zajištění jejich plného začlenění do celkové odezvy členské státy, v nichž byly doposud tyto kapacity umístěny.

7. V případě nasazení se Komise na operačním nasazení kapacit rescEU dohodne s žádajícím členským státem prostřednictvím střediska. Žádající členský stát během operací usnadní operační koordinaci svých vlastních kapacit a činností v souvislosti s kapacitami rescEU.

8. Komise podle potřeby usnadňuje koordinaci mezi různými kapacitami pro odezvu prostřednictvím střediska v souladu s články 15 a 16.

9. Členské státy jsou o operačním stavu kapacit rescEU informovány prostřednictvím systému CECIS.

10. Pokud by jeden či více členských států nebo jejich občané mohli být výrazně zasaženi katastrofou mimo Unii, lze nasadit kapacity rescEU v souladu s odstavci 6 až 9 tohoto článku.

Při nasazení kapacit rescEU ve třetích zemích mohou členské státy ve zvláštních případech odmítnout nasadit vlastní personál v souladu s prováděcím aktem přijatým podle čl. 32 odst. 1 písm. g) a s bližším vymezením v operačních smlouvách uvedených v odst. 5 třetím pododstavci tohoto článku.“

8) Článek 13 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Sít znalostí Unie v oblasti civilní ochrany“

b) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„1. Komise vytvoří síť příslušných aktérů a institucí v oblasti civilní ochrany a zvládnání katastrof, k nimž patří střediska excelence, univerzity a výzkumní pracovníci, kteří společně s Komisí tvoří síť znalostí Unie v oblasti civilní ochrany. Komise náležitě zohledňuje odborné znalosti, které jsou k dispozici v členských státech a u organizací působících na místě.

Uvedená síť plní tyto úkoly v oblasti odborné přípravy, cvičení, získaných zkušeností a šíření znalostí, a to v případě potřeby v úzké koordinaci s příslušnými znalostními centry, přičemž současně usiluje o dosažení vyváženého zastoupení žen a mužů.“

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) vytvoření a řízení programu odborné přípravy pro pracovníky civilní ochrany a pracovníky zapojené do zvládání mimořádných událostí, který se týká předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně. Tento program usnadňuje výměny osvědčených postupů v oblasti civilní ochrany a zahrnuje společné kurzy a systém výměny odborných poznatků v oblasti zvládání mimořádných událostí, včetně výměn mladých odborníků a zkušených dobrovolníků a vysílání odborníků z členských států.

Program odborné přípravy je zaměřen na zlepšení koordinace, slučitelnosti a doplňkovosti kapacit uvedených v člancích 9, 11 a 12 a zvyšování odborné způsobilosti odborníků podle čl. 8 písm. d) a f);“

iii) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) podněcování výzkumu a inovací a podpora zavádění a využívání příslušných nových technologií pro účely mechanismu Unie.“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Komise posílí spolupráci v oblasti odborné přípravy a zlepší sdílení znalostí a zkušeností mezi sítí znalostí Unie v oblasti civilní ochrany a mezinárodními organizacemi a třetími zeměmi s cílem přispět k plnění mezinárodních závazků v oblasti snižování rizika katastrof, zejména závazků podle sendajského rámce pro snižování rizika katastrof 2015-2030, přijatého dne 18. března 2015 na Třetí celosvětové konferenci OSN o snižování rizika katastrof v japonské Sendaji.“

9) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažený členský stát požádat o pomoc prostřednictvím střediska. Žádost je formulována co nejkonkrétnějším způsobem. Žádost o pomoc zaniká po uplynutí lhůty 90 dní, pokud nejsou středisku předloženy nové prvky odůvodňující potřebu pokračování pomoci nebo další pomoci.“

10) V článku 16 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. V případě katastrofy mimo Unii nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažená země požádat o pomoc prostřednictvím střediska. O pomoc může rovněž požádat OSN a její agentury nebo příslušná mezinárodní organizace nebo lze o pomoc požádat jejich prostřednictvím. Žádost o pomoc zaniká po uplynutí lhůty 90 dní, pokud nejsou středisku předloženy nové prvky odůvodňující potřebu pokračování pomoci nebo další pomoci.“

2. Zásahy podle tohoto článku se mohou provádět buď formou autonomního asistenčního zásahu, nebo jako příspěvek k zásahu vedenému mezinárodní organizací. Koordinace Unie je plně začleněna do celkové koordinace zajišťované Úřadem OSN pro koordinaci humanitární pomoci (dále jen „OCHA“) a respektuje jeho vedoucí úlohu. V případě katastrof způsobených člověkem nebo komplexních mimořádných událostí Komise zajistí soulad s Evropským konsensem o humanitární pomoci (*) a dodržování humanitárních zásad.“

(*) Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1.“

11) V článku 19 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Finanční krytí pro provádění mechanismu Unie na období let 2014 až 2020 se stanoví na 574 028 000 EUR v běžných cenách.

Částka 425 172 000 EUR v běžných cenách pochází z okruhu 3 „Bezpečnost a občanství“ víceletého finančního rámce a částka 148 856 000 EUR v běžných cenách z okruhu 4 „Globální Evropa“.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

Zviditelnění a ocenění

„1. Každá pomoc nebo každé financování poskytnuté podle tohoto rozhodnutí zajistí odpovídající zviditelnění Unie, což zahrnuje i výrazné zobrazení znaku Unie, pokud jde o kapacity uvedené v člancích 11 a 12 a v čl. 21 odst. 2 písm. c). Komise vypracuje komunikační strategii, jak pro občany zviditelnit konkrétní výsledky opatření provedených v rámci mechanismu Unie.

2. Komise uděluje medaile jako projev uznání a ocenění dlouhodobé angažovanosti a mimořádného přispění k civilní ochraně Unie.“

13) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno j) nahrazuje tímto:

„j) vytvoření, řízení a údržba kapacit rescEU v souladu s článkem 12“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) náklady potřebné na modernizaci nebo opravy kapacit pro odezvu, aby byly uvedeny do takového stavu pohotovosti a dostupnosti, který umožní jejich nasazení jako součást Evropského souboru civilní ochrany v souladu s požadavky na kvalitu tohoto souboru a případně v souladu s doporučeními formulovanými při procesu certifikace (dále jen „náklady na přizpůsobení“). Uvedené náklady mohou zahrnovat náklady spojené s operabilitou, interoperabilitou modulů a dalších kapacit pro odezvu, autonomií, soběstačností, přepravitelností, balením a další potřebné náklady, za předpokladu, že tyto náklady konkrétně souvisejí se zapojením kapacit do Evropského souboru civilní ochrany.

Náklady na přizpůsobení mohou zahrnovat:

i) 75 % způsobilých nákladů v případě modernizace za předpokladu, že tato částka nepřekročí 50 % průměrných nákladů na vytvoření kapacity; a

ii) 75 % způsobilých nákladů v případě opravy.

Kapacity pro odezvu financované v rámci bodů i) a ii) se zpřístupní jako součást Evropského souboru civilní ochrany na minimální dobu, jež souvisí s obdrženým financováním a jejíž délka činí 3 až 10 let od okamžiku skutečné dostupnosti těchto kapacit jako součástí Evropského souboru civilní ochrany, s výjimkou případů, kdy je životnost těchto kapacit kratší.

Náklady na přizpůsobení mohou sestávat z jednotkových nákladů nebo jednorázových částek určených podle druhu kapacity.“

ii) písmeno d) prvního pododstavce a druhý pododstavec se zrušují.

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Finanční pomoc na opatření uvedená v odst. 1 písm. j) kryje náklady nezbytné pro zajištění dostupnosti a možnosti nasazení kapacit rescEU v rámci mechanismu Unie v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce.

Komise zajistí, aby finanční pomoc uvedená v tomto odstavci odpovídala alespoň 80 % a nejvýše 90 % celkových odhadovaných nákladů nezbytných pro zajištění dostupnosti a možnosti nasazení kapacit rescEU v rámci mechanismu Unie. Zbývající náklady nesou členské státy, v nichž jsou kapacity rescEU umístěny. Celkové odhadované náklady pro každý druh kapacit rescEU jsou vymezeny prostřednictvím prováděcích aktů přijatých podle čl. 32 odst. 1 písm. g). Výpočet celkových odhadovaných nákladů musí brát zřetel na kategorie způsobilých nákladů uvedené v příloze Ia.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými se mění příloha Ia, pokud jde o kategorie způsobilých nákladů.

Finanční pomoc podle tohoto odstavce lze provádět prostřednictvím víceletých pracovních programů. V případě opatření přesahujících délku jednoho roku lze rozpočtové závazky rozdělit do ročních splátek.

4. Pokud jde o kapacity zřízené pro účely odezvy na rizika s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, jak jsou vymezeny prostřednictvím prováděcích aktů přijatých podle čl. 32 odst. 1 písm. ha), finanční pomoc Unie kryje všechny náklady nezbytné pro zajištění dostupnosti a možnosti nasazení.

5. Náklady uvedené v odstavci 3 mohou sestávat z jednotkových nákladů, jednorázových částek nebo paušálních sazeb určených podle kategorie nebo případně podle druhu kapacity.“

14) Článek 23 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Způsobilá opatření související s vybavením a operacemi“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Částka finanční pomoci Unie na dopravu kapacit, které nejsou předem vyčleněny pro Evropský soubor civilní ochrany a které jsou nasazeny v případě katastrofy nebo její hrozby v Unii či mimo ni, nepřekročí 75 % celkových způsobilých nákladů.“;

c) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Částka finanční pomoci Unie na kapacity předem vyčleněné pro Evropský soubor civilní ochrany nepřekročí v případě katastrofy či její hrozby v Unii nebo zúčastněném státě 75 % nákladů na provoz kapacit včetně dopravy.

3. Finanční pomoc Unie na dopravu nepřekročí 75 % celkových způsobilých nákladů spojených s dopravou kapacit předem vyčleněných pro Evropský soubor civilní ochrany, pokud se nasazují v případě katastrofy nebo její hrozby mimo Unii podle článku 16.

4. Finanční pomoc Unie na dopravní zdroje může navíc krýt maximálně 100 % celkových způsobilých nákladů uvedených v písmenech a), b), c) a d), pokud je to nezbytné k zajištění toho, aby sdružování pomoci členských států bylo operativně účinné, a pokud jsou náklady spojeny s některou z uvedených situací:

- a) krátkodobý pronájem skladovací kapacity za účelem dočasného uskladnění pomoci členských států s cílem usnadnit její koordinovanou dopravu;
- b) doprava z členského státu nabízejícího pomoc členskému státu, který usnadňuje její koordinovanou dopravu;
- c) úprava balení pomoci členských států s cílem maximálně využít dostupné dopravní kapacity nebo s cílem vyhovět specifickým operačním požadavkům; nebo
- d) místní doprava, tranzit a skladování sdružené pomoci s cílem zajistit její koordinované dodání v cílové destinaci v žádající zemi.“

4a. Jsou-li kapacity rescEU využívány pro vnitrostátní účely podle čl. 12 odst. 5, nese veškeré náklady včetně nákladů na údržbu a opravy členský stát, který tyto kapacity využívá.

4b. V případě nasazení kapacit rescEU v rámci mechanismu Unie kryje finanční pomoc Unie 75 % provozních nákladů.

Odchylně od prvního pododstavce kryje finanční pomoc Unie 100 % provozních nákladů na kapacity rescEU nezbytné v případě katastrof s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, jsou-li tyto kapacity nasazeny v rámci mechanismu Unie.

4c. V případě nasazení mimo Unii podle čl. 12 odst. 10 kryje finanční pomoc Unie 100 % provozních nákladů.

4d. Pokud finanční pomoc Unie podle tohoto článku nekryje 100 % nákladů, nese zbývající část nákladů žadatel o pomoc, není-li s členským státem poskytujícím pomoc nebo členským státem, v němž byly kapacity rescEU doposud umístěny, dohodnuto jinak.“

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Náklady na dopravu mohou sestávat z jednotkových nákladů, jednorázových částek nebo paušálních sazeb určených podle kategorie nákladů.“

15) V článku 26 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Opatření, která obdrží finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí, neobdrží pomoc z jiných finančních nástrojů Unie. V souladu s čl. 191 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 (*) nebrání však finanční pomoc poskytnutá podle článků 21, 22 a 23 tohoto rozhodnutí financování z jiných nástrojů Unie v souladu s podmínkami v nich stanovenými.

Komise zajistí, aby jí žadatelé o finanční pomoc v rámci tohoto rozhodnutí a příjemci takové pomoci poskytli informace o finanční pomoci obdržené z jiných zdrojů, včetně souhrnného rozpočtu Unie, a informace o podaných žádostech o takovou pomoc.

2. Musí být rozvíjena součinnost, doplňkovost a zvýšená koordinace s jinými nástroji Unie, jako jsou nástroje na podporu soudržnosti, rozvoje venkova, výzkumu, zdraví a migračních a bezpečnostních politik, jakož i Fond solidarity Evropské unie. V případě odezvy na humanitární krize ve třetích zemích zajistí Komise doplňkovost a soudržnost opatření financovaných na základě tohoto rozhodnutí a opatření financovaných na základě nařízení (ES) č. 1257/96 a zajistí, aby byla tato opatření v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).“

16) Článek 28 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Mechanismus Unie je otevřen účasti:

- a) zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), a to v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o EHP, a dalších evropských zemí, pokud tak stanoví dohody a postupy;
- b) přistupujících zemí, kandidátských zemí a potenciálních kandidátů v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovených příslušnými rámcovými dohodami a rozhodnutími Rady přidružení nebo obdobnými dohodami.

1a. Účast na mechanismu Unie zahrnuje účast na jeho činnostech v souladu s cíli, požadavky, kritérii, postupy a lhůtami stanovenými v tomto rozhodnutí a musí být v souladu se zvláštními podmínkami stanovenými v dohodách mezi Uní a zúčastněným státem.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Mezinárodní organizace, regionální organizace nebo země, které jsou součástí evropské politiky sousedství, mohou na činnostech v rámci mechanismu Unie spolupracovat, umožňují-li to dvoustranné nebo mnohostranné dohody mezi těmito organizacemi či zeměmi na jedné straně a Uní na straně druhé.“

17) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 5 a 6 je svěřena Komisi do 31. prosince 2020.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 21 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 21. března 2019.
4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 5 a 6 a čl. 21 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci
5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 19 odst. 5 a 6 a čl. 21. odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

18) V článku 32 odst. 1 se písmena g) a h) nahrazují tímto:

- „g) vytvoření, řízení a údržby kapacit rescEU podle článku 12, včetně kritérií pro rozhodnutí o nasazení, operačních postupů, jakož i nákladů podle čl. 21 odst. 3;
- h) vytvoření a organizace sítě znalostí Unie v oblasti civilní ochrany podle článku 13;
- ha) kategorií rizik s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, a odpovídajících kapacit pro jejich zvládnutí podle čl. 21 odst. 4;
- hb) kritérií a postupů pro uznání dlouhodobé angažovanosti a mimořádných přínosů k civilní ochraně Unie podle článku 20a.“

19) Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

Hodnocení

1. Opatření, která obdrží finanční pomoc, se pravidelně monitorují za účelem sledování jejich provádění.

2. Komise každé dva roky předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o operacích a dosaženém pokroku podle článků 11 a 12. Tato zpráva obsahuje informace o pokroku při plnění cílů kapacity a o přetrvávajících nedostatcích, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 2, a to s ohledem na vytváření kapacit rescEU podle článku 12. Ve zprávě je rovněž obsažen přehled vývoje rozpočtu a nákladů souvisejících s kapacitami pro odezvu a také posouzení potřeby dále tyto kapacity rozvíjet.

3. Komise provede hodnocení uplatňování tohoto rozhodnutí, přičemž do 31. prosince 2023 a následně každých pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě sdělení o jeho účinnosti, nákladové efektivnosti a pokračujícím provádění, zejména pokud jde o čl. 6 odst. 4 a o kapacity rescEU. K uvedenému sdělení se případně připojí návrhy na změny tohoto rozhodnutí.“

20) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Přechodná ustanovení

Do 1. ledna 2025 může být poskytnuta finanční pomoc Unie na pokrytí 75 % nákladů nezbytných pro zajištění rychlého přístupu k vnitrostátním kapacitám, jež odpovídají kapacitám vymezeným v souladu s čl. 12 odst. 2. Za tím účelem může Komise členským státům udělovat přímé granty bez výzvy k podávání návrhů.

Kapacity uvedené v prvním odstavci se do konce tohoto přechodného období označují jako kapacity rescEU.

Odchylně od čl. 12 odst. 6 přijímá rozhodnutí o nasazení kapacit uvedených v prvním odstavci členský stát, který je zpřístupnil jako kapacity rescEU. Pokud mimořádné vnitrostátní události, vyšší moc nebo ve výjimečných případech jiné závažné důvody brání členskému státu ve zpřístupnění těchto kapacit v případě konkrétní katastrofy, informuje tento členský stát co nejdříve Komisi s odkazem na tento článek.“

21) Článek 38 se zrušuje.

22) Slova „evropská kapacita pro odezvu na mimořádné události“, „evropská kapacita“ a „dobrovolný soubor“ v příslušném mluvnickém tvaru se v celém znění nahrazují slovy „Evropský soubor civilní ochrany“ v příslušném mluvnickém tvaru.

23) Vkládá se příloha Ia ve znění obsaženém v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Stávající ujednání, na něž se vztahuje článek 28 rozhodnutí č. 1313/2013/EU, zůstávají v platnosti, dokud nebudou dle potřeby nahrazena.

Ve Štrasburku dne 13. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IA

**KATEGORIE NÁKLADŮ, KTERÉ MOHOU BÝT ZPŮSOBILÉ PRO ÚČELY VÝPOČTU CELKOVÝCH ODHA-
DOVANÝCH NÁKLADŮ PODLE ČL. 21 ODS. 3**

1. Náklady na vybavení
  2. Náklady na údržbu včetně nákladů na opravy
  3. Náklady na pojištění
  4. Náklady na odbornou přípravu
  5. Náklady na skladování
  6. Náklady na registraci a certifikaci
  7. Náklady na spotřební materiál
  8. Náklady na personál potřebný k zajištění dostupnosti a možnosti nasazení kapacit rescEU“
-